

имате гости, каза ми да ви кажа да го чакате. Той отиде да купува нѣщо.

Самокосовъ. Каза ли ти какъ се казва? Танасъ. не.

Самокосовъ. Високъ, слабъ... съ каскетъ?

Танасъ. Да!

Самокосовъ. Разбрахъ-

(Мълчание)

(Танасъ огледва стаята.)

Танасъ. (Хитро) Господаря много се зарадва, като му занесохъ наема. Кай: гнѣ Самокосовъ е ударилъ отъ нѣкъде...

Самокосовъ. Не съмъ ги кралъ като него.

Танасъ. Нали? Това, собственицитъ сж крадци. Инакъ какъ може по честенъ начинъ да се вдигне такава бина!

Самокосовъ. Ти си станалъ голѣмъ философъ, Танасе!

Танасъ. Подигравайте ми се...

Самокосовъ. Заслужавашъ. Като знамъ какъ се обръщате по-рано, и като те слушамъ сега...

Танасъ. Незнамъ какъ да кажа: Като ви гледамъ въ тия дрехи и като виждамъ тия мебели — езикътъ ми...

Самокосовъ. Рмзбра ли я. че вън-кашността е всичко.

Танасъ. И какъ още! Ама какъ мога да напустна това омразно портиерство?

Х

(Похлопва се и влиза Разлоговъ.)

Танасъ. Този господинъ питаще. (излиза) Разлоговъ. (Веселъ и близъкъ) намѣрихъ